Terra Amata

Terra Amata – najstarsze znane zorganizowane obozowisko dolnopaleolityczne w Europie, znajdujące się nad brzegiem Morza Śródziemnego, na stokach Mont Boron w Nicei. Odkryte zostało w 1966 roku, w trakcie prac archeologicznych prowadzonych przez Henry'ego de Lumleya[1], związanych z budową nowego osiedla mieszkaniowego.

Rekonstrukcja szałasu z terenu obozowiska Terra Amata

Na stanowisku, pod 10-metrową warstwą osadów czwartorzędowych pokrywających teren dawnej plaży morskiej, odkryto szereg następujących po sobie faz osadniczych. Datowane metodą termoluminescencyjną na około 380 tysięcy lat p.n.e., z okresu zlodowacenia Mindel, związane było z kulturą aszelską. Naniesiony piasek dobrze zakonserwował pozostałości po wzmacnianych u podstawy kamiennymi murkami szałasach budowanych z żerdzi i gałęzi, a także ognisk ogradzanych kamiennymi obstawami, najstarszych na kontynencie europejskim. Obok pięściaków, otoczaków i retuszowanych narzędzi odłupkowych odkryto także kości zdobyczy łowieckiej: wilków, dzików, turów, jeleni i nosorożców[2].

Przypisy

1. *The Oxford Companion to Archaeology*. edited by Brian M. Fagan. Oxford: Oxford University Press, 1996, s. 78.
2. *Encyklopedia historyczna świata*. T. I. Prehistoria. Kraków: Agencja Publicystyczno-Wydawnicza Opres, 1999, s. 47.

Bibliografia

- *Wielka Historia Świata*. T. 1. Świat przed „rewolucją" neolityczną. Kraków: Wydawnictwo Fogra, 2004.

Źródło: „https://pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Terra_Amata&oldid=52082276"

Tę stronę ostatnio edytowano 22 sty 2018, 04:48. Tekst udostępniany na licencji Creative Commons: uznanie autorstwa, na tych samych warunkach (http:https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.pl), z możliwością obowiązywania dodatkowych ograniczeń. Zobacz szczegółowe informacje o warunkach korzystania (http:https://foundation.wikimedia.org/wiki/Warunki_korzystania).